

ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΕΙΣ ΜΗΛΟΝ

'Υπό "Αννας Πετροχείλου"

1) ΣΜΑΡΑΓΔΕΝΙΑ ΣΠΗΛΙΑ 'Η "ΣΥΚΙΑΣ,,

'Αριθ. Σπηλ. Μητρώου 3931

Θέση σημείος: Η Μήλος είναι ή νοτιωτέρα νήσος τῶν δυτικῶν Κυκλαδών και πρωτεύουσα ἐπαρχίας. Περιλαμβάνει: Σίφνον, Κίμωλον, Σίκιγον και Φολέγανδρον.

Συγδέεται —πρὸς τὸ παρόν— μόνον ἀτμοπλοΐκῶς μετὰ τοῦ Πειραιῶς, καθημερινῶς —πλὴν Πέμπτης— κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας. Διάρκεια ταξειδίου ώραι 8 (90 γαντ. μίλλια).

Προσδέπεται συντόμως ἡ σύγδεσίς της μὲ τὰς Ἀθήνας και ἀεροπορικῶς.

'Αδάμας, ὁ λιμὴν τῆς Μήλου

Τὸ σπήλαιον εύρισκεται εἰς τὰ Ν. Δυτικὰ παράλια τῆς νήσου εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μονῆς Ἀγ. Ιωάννου. Ὑπάγεται εἰς τὴν Κοινότητα Ἀδάμαντος λιμένος τῆς Μήλου, Νομοῦ Κυκλαδών.

Προσπέλασις τοῦ Σπηλαίου πραγματοποιεῖται μόνον διὰ διεγένειοπλοίου ἀπὸ τὸ χωρίον Ἀδάμας. Διάρκεια ταξειδίου 2 ώραι περίπου (12 μίλλια).

Παραδοσιαὶ: Κατὰ τὴν παράδοσιν τὸ σπήλαιον ἔχρησιμοποιεῖτο —κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς σκλαβιᾶς— ὡς κρησφύγετον τῶν πειρατῶν. Ἐπίσης ὡς ἀσφαλὲς καταφύγιον τῶν μικρῶν διεγένειοπλοίων κατὰ τὰς αἰφνιδίας κακὰς καιρικάς συνθήκας.

Ίστορια: Λόγω του άξιολόγου δρυκτού πλούτου της, η Μήλος έχει μελετηθή λεπτομερώς από γεωλογικής πλευράς. Άπο σπηλαιολογικής θμως τοιαύτης δεν είχε γίγει ούδεμία συστηματική έρευνα μέχρι σήμερον.

Αἱ μόναι γνώσεις μας περὶ τῶν σπηλαίων τῆς γῆσσον προήρχοντο ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα εἰς τὸ Σπηλαιολογικὸν Μητρώον τῆς Ἑλληνικῆς Σπηλαιολογικῆς Ἐταιρείας, συλλεγέντα ἀπὸ πληροφορίας καὶ σχετικάς δημοσιεύσεις ἐντυπώσεων.

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν μας εἰς Μήλον τὸν Ἰούγον τοῦ 1972 —κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ κατοίκου Ἀδάμαντος δόσοντιάτρου κ. Ἀντ. Μαυρογιάννη— μῆδ. ἔδρη ή εὐκαιρία ἔξερευνήσεως καὶ χαρτογραφήσεως μερικῶν σπηλαίων τῆς γῆσσον. Μὲ τὴν ἴδιαν εὐκαιρίαν ἔχαρτογραφήθησαν καὶ αἱ κατακόμβαι αὐτῆς.

Εἰς τὴν προσπάθειάν μας συγετέλεσεν ἀποτελεσματικὰ ἡ συμβολὴ κυρίως τοῦ κ. Μαυρογιάννη, τοῦ Συλλόγου τῶν ἐγ Πειραιεῖ Μηλίων καὶ τοῦ κ. Γ. Γαϊτανῆς ενοδόγου Ἀδάμαντος.

Ἐπίσης ὁ διεκηγόρος Μήλου κ. Μ. Κυρίτσης, μᾶς παρέσχε πολυτίμους πληροφορίας διὰ σπηλαιαῖς τῆς Μήλου, μὴ καταχωρημένα εἰς τὸ Σπ. Μητρώον τῆς Ε.Σ.Ε..

Κατὰ τὴν χαρτογράφησιν τῶν Κατακομβῶν ἔθοκήθησε ὁ φύλαξ ὄρχαιοιςτήιων κ. Α. Καραμήτσου.

Στοιχεῖα ἐλήφθησαν: Βάσι «Νοοὶ καὶ Ναῦδρια τῆς Μήλου» 1964, Ἰωσήφ Χατζῆδάκη; «Ἴστορία τῆς γῆσσον Μήλου» 1927, Γ. Καμακάκη; «Ἐλεύθερη Μήλος» 1968.

Κατόπιν προσπαθειῶν μας, ἐκ: γηματογραφήθησαν ἐκ μέρους τοῦ Ε.Ι.Ρ.Τ. ὅλα τὰ ἀξιοθέατα τῆς γῆσσον, τὸν Ἰούλιον 1972, καὶ πυρεθλήθησαν τὴν 30ὴν τοῦ ἰδίου μηνὸς (Ἐκπομπὴ Χρυσῆ γῇ).

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς δεύτερας ἐπισκέψεώς μας εἰς Μήλον διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπόν, ἐλήφθησαν στοιχεῖα πρὸς ἐκπόνησιν μελέτης τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως τῆς «Σμαραγδένιας Σπηλιᾶς» ἢ «Συκιᾶς», καὶ τῶν «Θαλασσιγῶν Μετεώρων» ἢ «Κλέφτικου» τὴν δὴν Ἰούλου ἐ.ἔ., μὲ τὴν συμπαράστασιν πάγιωτε τοῦ κ. Ἀντ. Μαυρογιάννη.

Περὶ γραφὴ τοῦ Σπηλαίου: Ἡ εἰσόδος τοῦ σπηλαίου, ἀψιδωτοῦ σχήματος, ἔχει πλάτος 20 Χ 5 μ. ὑψος περὶπου.

Τὸ «πρῶτον τμῆμα» του μήκους 20 μ.π. ἔχει εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ ἵδιον περίπου πλάτος τῆς εἰσόδου, μὲ συγεχῶς αὐξανόμενον ὑψος δροφῆς.

Εἰς τὸ κέντρον του ἀρχίζει γὰ διευρύνεται πρὸς τὰ δεξιά ἀκόμη 5 μ. διὸ γὰ περιορισθῆ ἐις τὸ τέλος εἰς 16 μ. πλάτος περίπου καὶ ὑψος δροφῆς 8 μ.π.

Ἄπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸν —«Δεύτερον τμῆμα»— τὸ σπήλαιον ἀρχίζει γὰ διευρύνεται προσδευτικῶς καὶ πρὸς τὰ δύο πλευράς του, σχηματίζον τεράστιον θάλαμον μήκους 90 μ. Χ πλάτος 70 μ.

Εἰς τὸ τέλος του —ἀπὸ τὸ κέντρον πρὸς τὰ ἀριστερὰ— ὁ θάλαμος συνεχίζεται εἰς μήκος ἀκέμη 25 μ. σὸν ἐσοχὴ μὲ ὑψος δροφῆς 35 μ.π.

Ο δεξιὸς τοῖχος τοῦ «Δευτέρου τμήματος» εἶναι κατακόρυφος ὑψους 40 μ.π. Πρὸς τὸ τέλος του διαγίγνεται ἐσοχὴ μήκους 12Χ25Χ4 μ.π. (μήκος, πλάτος, ὑψος).

Ο ἀριστερὸς τοῖχος εἶγα: πολὺ ἀνηφορικός, ὑψους 25 μ.π. μὲ θράχους εἰς τὴν

έδσιν του, ό δὲ κεντρικὸς τῆς ἐσοχῆς εἶναι: θωλιτής 35 μ.π.

Η θάλασσα εἰσχωρεῖ εἰς μῆκος 100 μ.π., ἐπότε ἀρχίζει ἄμμος μῆκους 12 μ. ἢ ὅποια καλύπτει ὅλο τό, πρὸς τὰ δεξιά τμῆμα τοῦ σπηλαίου. Μερικά μέτρα πρὸ τοῦ δεξιοῦ τέλους τῆς ἄμμου καὶ εἰς δάθος 0,50 μ. ρέει πρὸς τὴν θάλασσαν πόσιμον ὕδωρ.

Εἰς τὸ ἀριστερὸν τμῆμα τοῦ, —πρὸ τῆς ἐσοχῆς— σωσσωρευμένοι δγυκόλιθοι σχηματίζουν λόφον ὕψους 15 μ.π., ὃ ὅποιος πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἔγνωται μὲ τὸν ἀριστερὸν τοῖχον τοῦ Θαλάμου, πρὸς δὲ κατ' εὐθείαν γραμμήν, τελειώγει δλίγα μέτρα πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐσοχῆς.

Σμαραγδένια σπηλιὰ ἡ «Ιυκιά»

Τὰ ὄλικὰ τοῦ λόφου προέρχονται ἀπὸ τὴν κατάπτωσιν τοῦ μεγαλυτέρου τμήματος τῆς ὁροφῆς τοῦ σπηλαίου ὕψους 40 μ.π.

Διὰ τοῦ λόφου, πρὸς τὸ ἀνώτατον τμῆμα τοῦ ἀριστεροῦ τοῖχου τοῦ Θαλάμου (ἀκάλυπτον) δημιουργεῖται ἔξοδος ἢ εἴσοδος —διὰ ξηρᾶς ἐκ τῶν ἀνω— μὲ θαυμασίᾳ θέαν πρὸς τὸ πέλαγος.

Ἡ πτῶσις τῆς ὁροφῆς τοῦ «Δευτέρου Τμήματος» ἀγτὶ νὰ ὅλαφῃ συγετέλεσε εἰς τὴν θελτίωσιν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ σπηλαίου, διότι αἱ ἡλιακαὶ ἀκτίνες εἰσχωροῦσαι καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν, προσδίδουν εἰς τὰ ζησυχα πάντα νερά του, τὸ σημαρχγδένιο χρῶμα εἰς ὅλας του τὰς ἀποχρώσεις, δημιουργώντας περιβάλλον μυθικῆς ὥραιας τητος. Παράλληλα προσφέρεται διὰ θαλάσσια λουτρὰ καὶ ἡ ἄμμος του διὰ ἡλιοθεραπείαν.

Σ πηλαίοις είγανται διανομημένοι έγτδες τόφοι (ήφαιστειογενές πέτρωμα) κατά άρχας διὰ διαβρώσεως ύπο τῆς θαλάσσης. Ἐν συνεχείᾳ διὰ τημηματικῆς πτώσεως τῆς δροφῆς του καὶ διὰ διαβρώσεως ύπο τοῦ ἀγέλου, (Αλολική ἐξέλιξις) κυρίως μετά τὴν διάγοιξιν τῆς δροφῆς του.

Διαστάσεις: Τὸ σπήλαιον ἔκτείνεται ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολάς, εἰς κατεύθυνταν γραμμὴν μῆκος 130 μ.π. Τὸ μεγαλύτερον πλάτος του ἀνέρχεται εἰς 70 μ.π. Τὸ μεγαλύτερον ύψος δροφῆς του εἰς 40 μ. καταλαμβάνει ἔκτασιν 5.500 τ.μ. (τετραγωνικά μέτρα).

Τούρισμος: Τὸ σπήλαιον «Σμαραγδένια Σπηλιά» ή «Συκιά» καὶ δὲν ἔχει σταλακτικὸν διάκοσμον, ἐν τούτοις ἔχαρακτηρίσθη ὡς μεγάλου διεθνοῦς τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος διάτοι.

Ισημερία: Εἶναι εὐμέγεθες μὲν διγειρῶδες περιβάλλον, κατάλληλον διὰ θαλάσσια λουτρὰ καὶ ήλιοθεραπείαν ἐντὸς κύπεων, πράγμα τὸ ἐποίον τῷ καθιστᾶ ὡς μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του εἰς ἔλον τὸν κόσμον. Ἐπὶ πλέον ἔχει καὶ πόσιμον υδωρ.

Ζημιά: Η προσπέλασίς του διὰ θαλάσσης —μὲν θεντικόπλοιον ποὺ περιπλέει τὰς δυτικὰς ἀκτὰς τῆς νήσου— προσφέρει: ἀληθημονήτους εἰκόνας.

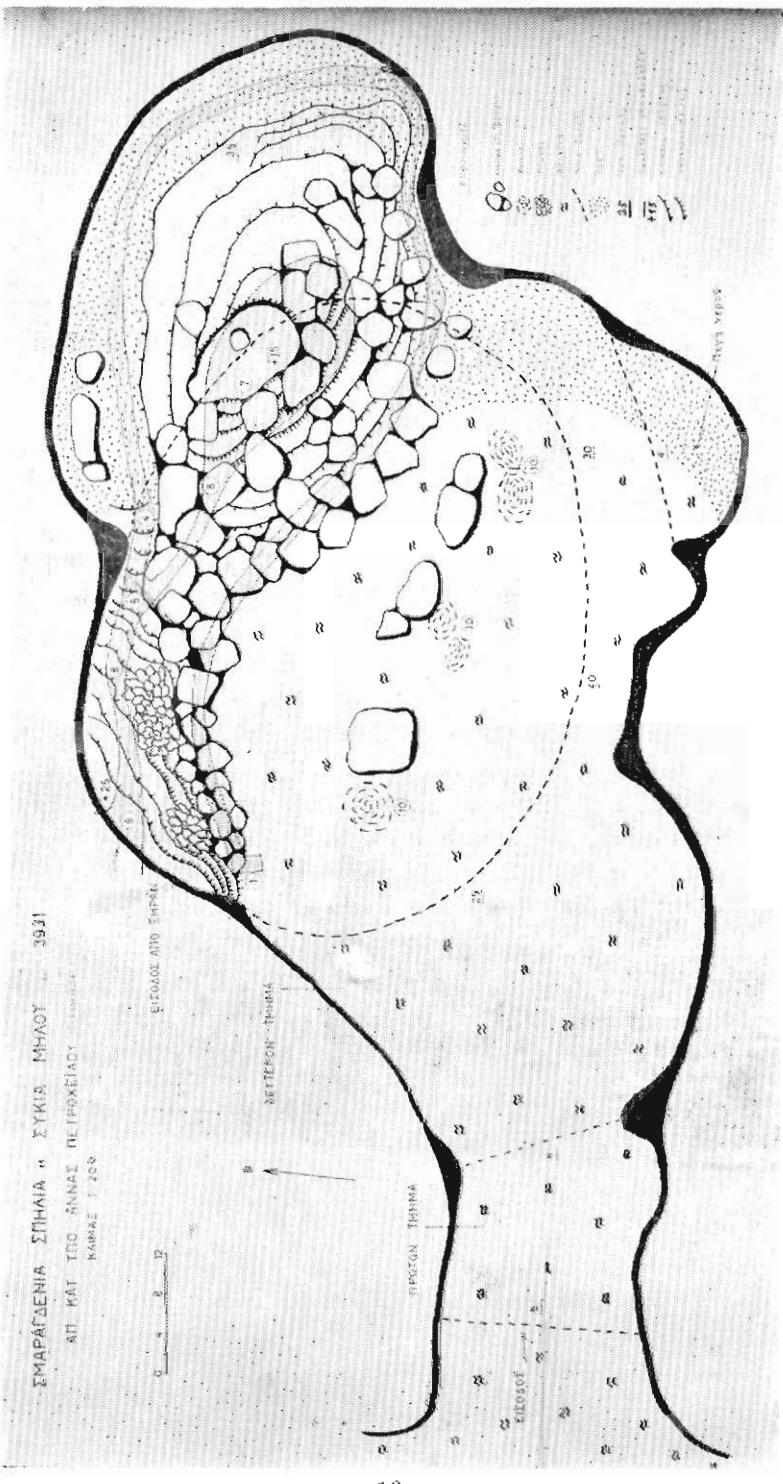
Ζημιά: Η προσπέλασίς διὰ ξηρᾶς, διὰ τῆς διαγοιχθησομένης προεκτάσεως τῆς ὁδοῦ Ἀδάμαντος — Μονῆς Ἀγ. Ἰωάννου, διέρχεται διὰ γραφικωτάτων τοπείων καὶ ἀρχαιών πόλεων.

Ζημιά: Εἰς ἀπόστασιν 3 μιλλίων ἀπὸ αὐτὸν —πρὸς Νότον— ύπάρχουν «Τὰ Θαλασσινὰ Μετέωρα» ή «Κλέφτικο», τοποθεσία ἀνεπανάληπτη εἰς ὠραιότητα καὶ συνδεδεμένη μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς νήσου. Ἄναμεσα εἰς αὐτὰ καὶ διὰ «Βράχος τῆς Ἐλένης» ἐπου κατὰ τὴν παράδοσιν «ἔσφαξαν τὴν πεντάμορφη Ἐλένην ἀντὶ νὰ σφαγοῦν τὰ παλληκάρια ποὺ τὴν διεκδικοῦσαν».

Ζημιά: Ολόκληρος ἡ Μῆλος ἔχει ἀσυναγώνιστα σύνδρομα τουριστικὰ στοιχεῖα ὅπως: Αἱ κατακόμαι, τὸ Ἀρχαῖον Θέατρον καὶ τὸ Κάστρο μὲ τὴν ἐκκλησίαν τὴν «Παναγιά Θαλασσίτρα». Εἰς αὐτὴν ἐστέφθη διὰ πρῶτος «Ἐλληνος Βασιλεὺς» —κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας— διὰρχιπειρατῆς Ἰωάννης Κάψης ή Καψάλης, διὰποτος «ἐβασίλευσε» ἀπὸ τὸ 1677 - 1680.

Τὰ γραφικά χωριά της κτισμένα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς κορυφογραμμῆς τῆς εἰσόδου τοῦ τεραστίου κόλπου της. Αἱ θαυμάσιαι ὀλμούδαι τῆς πλατειῶν ἀμμος κ.λπ.— ή περίφημος Μονὴ τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου —πλησίον τοῦ σπηλαίου— τὰ μοναδικὰ εἰς ἔλον τὸν κόσμον Γλαρονήσια, ποὺ ἀποτελούνται ἀπὸ κανονικὰς ράθδους δασάλτου, ύψους δηνι τῶν 20μ. συγκολλημένας μεταξύ των συμμετρικώτατα. Τὰ ἀναρθριμητα ἔναλια σπήλαιά της, μεταξὺ τῶν δποίων καὶ τοῦ Παπάφραγκα, ή ἀρχαία καὶ νεωτέρα ἱστορία της καὶ τέλος... Εἴναι η πατρὶς τῆς Ἀφροδίτης! τῆς Σκλάδεως Μηλιάς Κυρᾶς, ποὺ ἐκπροσωπεῖ τὸ γυναικεῖον κάλλος καὶ... ποὺ κάποτε πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ γιά... πάντα καὶ νὰ δέχεται τὸ παγκόσμιο προσκύνημα στὸ ίδιο της ἀνάκτορον. Εἰς τὸ ἀγάκτορον τῆς πατρίδας της...

Ζημιά: Αξιοποιούμενον τουριστικῶς, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς τουριστικῆς ικανήσεως τῆς νήσου καὶ γεγικώτερον θὰ συμβάλλῃ πολὺ περισσότερον, ἀπὸ δὲ τι μέχρι σήμερον, εἰς τὴν Ἐθνικήν οἰκονομίαν.

2) ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ "ΚΛΕΦΤΙΚΟ,,

"Η ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ ΜΕΤΕΩΡΑ

Θέσης είναι: Εύρισκονται άμεσως μετά τό τέλος των Δυτικών παραλίων της γήσου Μήλου και είς τὴν ἀρχὴν τῶν Νοτίων παραλίων αὐτῆς.

Προσπέλασίς των ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ θεοφυντικού ἀπὸ τὸ χωρίον Ἀδάμας (15 μίλια).

Μορφογένεσις: Η ἀκτὴ τῆς γήσου είς τὸ σημεῖον τοῦτο εἶγαι δύμαλή πρὸς Βορρᾶν καὶ ἔχει σχῆμα ήμικυκλικόν. Συμπληρώνει αὐκλον μὲ παγκόλιστος καὶ ὑπερεμγέθεις δράχους ποὺ προβάλλουν κατὰ σειρὰν ἀπὸ τὴν θάλασσαν σὰν μετέωρα εἰς θαυμάσια σχήματα.

Τὸ κενὸν μεταξὺ ἀκτῆς καὶ δράχων δμοιάζει μὲ ἐκτεταμένη λίμνη μὲ ἥσυχα πάντοτε ὅδατα. (Βλέπε σχηματικὴν παράστασιν).

Θρύλοι καὶ παραδόσεις: Εἰς αὐτοὺς τοὺς γιγαντιαίους δράχους καὶ τὰ ἥσυχα πάντοτε ὅδατα τῆς λίμνης, ὥφελαν τὴν ἀσφάλειάν των οἱ πειραταὶ, ἀπὸ τὰς μεγάλας θαλασσοταραχάς καὶ τὰ ὅλέμματα τῶν ἔχθρων, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἑγενοχρατίας. Λύτος ὁ χώρος ἔχρησιμοις ήθη ἀπὸ τοὺς ἰδίους ὡς δρμητήριον ἐγαντίον τῶν ἔχθρων τῆς πατρίδος. Ο μεμονωμένος δράχος εἴναι ὁ «Βράχος τῆς Ἐλένης». Ὁνομάζεται ἔτσι, διότι «ἐπ' αὐτοῦ ἔσφαξαν τὴν πεντάμορφη Ἐλένη ἀντὶ νὰ σφαγοῦν τὰ παλληκάρια ποὺ τὴν διεκδικοῦσαν».

Τοιοῦτος: Τὰ Θαλασσινὰ Μετέωρα ἔχαρακτηρίσθησαν ὡς μεγάλου παγκοσμίου τουριστικοῦ ἔγδιαφρέοντος.

Διάσημοι: Ιον. Τὰ θαυμάσια σχήματα τῶν ἀγωτέρων κολοσσιαίων δράχων, τὰ κοιλώματα καὶ σπήλαια, μικρὰ ἢ μεγάλα, μὲ γεφύρας καὶ θαλασσίους διαύλους συγθέτουν ἀνεπανάληπτην εἰκόνα.

Τοιούτοις: Ο θαλάσσιος χῶρος μεταξὺ τῶν «Μετεώρων» καὶ τῆς ἀκτῆς τῆς γήσου εἶγαι καταπληκτικὸς εἰς ὥραιότητα.

Τοιούτοις: Ο ἰδίος χῶρος συνδέεται μὲ τὴν ιστορίαν τῆς γήσου καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς, ἀπὸ τὸν κατακτητικὸν ζυγόν. Ἀκόμη σώζονται εἰς τὸ «Ἀδάκι» αἱ λαζανεύται δέστραι τῶν πλαίσιων τῶν Πειρατῶν καὶ παραλλήλως ὑπερασπιστῶν τῆς πατρίδος.

Τοιούτοις: Προσφέρονται ὡς ὁ θαυμασιώτερος θαλάσσιος χῶρος ὅλου τοῦ κόσμου, διὰ θεριγγὸς ἐγκαταστάσεις παγκοσμίου προσδόκησ ἀγωτάτου ἐπιπέδου.

Τοιούτοις: Πολὺ πλησίον των (3 μίλια) είς τὰ Ν.Δ. παράλια τῆς γήσου, εύρισκεται ἡ θαυμασία ἐνάλιος «Συκιά» ἢ «Σμαραγδένια Σπηλιά».

Τοιούτοις: Αξιοποιούμενος ἀγαλόγως ὁ χῶρος θὰ καταστῇ Κέντρον τοῦ μεγαλυτέρου δυνατοῦ ἀριθμοῦ εὐηγγερούντων τουριστῶν δλου τοῦ κόσμου.

7ον. Ἐκ τῆς ἀγωτέρω αἰτίας καὶ τῶν συγδρόμων προσαγαφερθέντων τουριστών στοιχείων ἡ νῆσος Μῆλος, θά καταστῇ σχι μόνον ὄνομαστὴ διὰ τὸν πλοῦτον τοῦ ὑπεδάφους της, τῆς ἀρχαίας καὶ νέας ιστορίας της, ἀλλὰ καὶ τῶν φυσικῶν καλλονῶν τοῦ ἔδαφους της, συντελοῦσα εἰς τὴν ἀλματώδη αἴγαησιν εἰσροής συγαλλάγματος.

Η ροθλεπόμενα ἐργα Τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως

«Θαλασσιγόνη Μετέωρα».

1ον. Ἀνέγερσις ἐπὶ τοῦ Βορείου τμήματος τοῦ ὑψηλοτέρου τῆς ἀκτῆς τῆς Μήλου ἐκτεταμένων ξεγούδοχειακῶν ἐγκαταστάσεων, Κυκλαδικοῦ τύπου, ἀγωτάτης κλάσεως.

«Κλέφτικο» ἢ «Θαλασσινὰ Μετέωρα».

2ον. Ἀξιοποίησις ὀλοκλήρου τοῦ χώρου μὲν ἐγκαταστάσεις ἀθλοπαιδῶν ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.

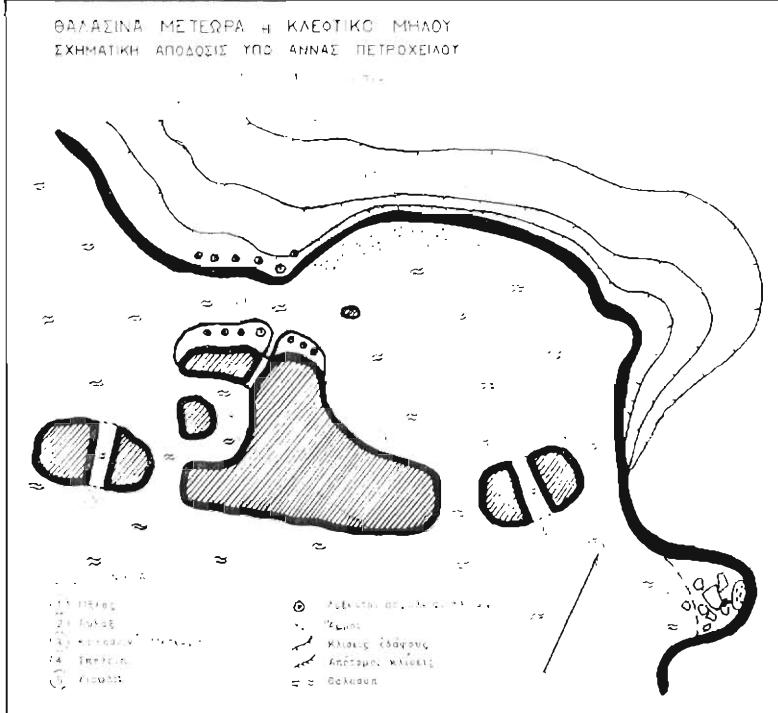
3ον. Κατασκευὴ ἀποδάθρος διὰ θαλαμηγούς εἰς κατάλληλον θέσιν, μὴ θίγουσαν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ χώρου.

4ον. Βαθμίδες καταβάσεως πρὸς τὴν θάλασσαν ἐκατέρωθεν τοῦ κεντρικοῦ τμήματος τῆς ἀκτῆς τῆς νήσου.

5ον. Σύνδεσις τοῦ χώρου ἀπαραιτήτως καὶ διὰ ξηρᾶς δι' ἐπεκτάσεως τῆς δόδου Ἀδάμαντος - Μονῆς - Ἅγιου Ιωάννου, μήκους 4 χλμ. περίπου, διὰ τὴν ἐπίσκεψίν των μὲ οἰασδήποτε καιρικάς συνθήκας.

6ον. Ασφαλτόστρωσις τῆς ἀγωτέρω δόδοος.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΜΕΤΕΩΡΑ ή ΚΛΕΟΤΙΚΟ ΜΗΔΟΥ
ΣΧΗΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΥΠΟ ΑΝΝΑΣ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Π Α Ρ Α Τ Η Ρ Η Σ Ε Ι Σ

Θεωρεῖται εύνόητον ότι η μελέτη τῶν ἀγωτέρων ἔργων, θέλει ἐκπονηθῆν συνεργασίᾳ ἀρχιτεκτόνων, μηχανικῶν καὶ λοιπῶν εἰδικῶν περὶ τὰ τοιαῦτα —δεδοκιμασμένων— πρὸς ἀποφυγὴν ἀγεγέρσεως, ἵσως θαυμασίων καθ' δλα κτιριακῶν συγκροτημάτων, πλὴν ὅμως ἀσχέτων πρὸς τὸ τοπικὸν χρῶμα, τὸ δόποιον ἴδιαιτέρως ἐκτιμούν οἱ ξένοι τουρίσται.

3) ΣΠΗΛΑΙΟΝ "ΠΗΓΗ", ΘΑΛΑΣΣΙΝΩΝ ΜΕΤΕΩΡΩΝ

Αριθ. Σπηλ. Μητρώου 3932

Μεταξύ των σπηλαίων της περιοχής «Θαλασσινά Μετέωρα» δύο είναι τὰ ἀξιολογώτερα. Τὸ μεγαλύτερον ἔξι αὐτῶν εἰναι τὸ Σπήλαιον «Πηγὴ» ποὺ εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ἀγατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ἔξιτης λίμνης χώρου.

Τὸ στοριόν: Τὸ σπήλαιον συγδέεται μὲ τὴν ἐποχὴν τῆς Πειρατοκρατίας, διότι μὲ τὰ ὕδατα τῆς πηγῆς τῆς εὑρίσκομενῆς εἰς τὸ τέλος του —εἰς αὐτὴν δφελεῖ τὸ ἔνομα του— ὑδρεύοντο οἱ πειραταί, ποὺ ησφαλίζοντο ἀπὸ καιρικάς καὶ ἄλλας συνθήκας εἰς τὴν λίμνην τῶν «Θαλασσινῶν Μετεώρων».

Τὸ Σπήλαιον, «ἄψιδατοῦ σχήματος» ἔχει διαστάσεις: πλάτος 50X20 μ. ὑψος. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἔνα θάλαμον διαστάσεων (μῆκος, πλάτος, ὑψος) 60X60X30μ. Η θάλασσα εἰσχωρεῖ μέχρι μήκους 30 μ. Τὸ ὑπόλοιπον καλύπτεται ἀπὸ δγκολίθους ἀποσπασθέντας ἐκ τῆς δροφῆς καὶ ἄμμο. Εἰς τὸ τέλος του ὑπάρχει λίμνη μὲ πηγαῖνον ὕδωρ διαστάσεων: πλάτος 10X4 μ. μῆκος. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸν ὁροφῆ του ἔχει ὑψος 2,5 μ.

Στην πηγὴν είναι: Τὸ σπήλαιον διαγειγμένον ἐγτὸς τόφου (ήφαιστειογενὲς πέτρωμα), διὰ θαλασσίας καὶ αἰολικῆς διαβρώσεως. Ἀποτελεῖ τμῆμα μόνον του ἀρχικοῦ σπηλαίου, λόγῳ κατακρημνίσεως μεγάλου τμήματος τῆς δροφῆς του. Ἐξακολουθεῖ ὅμως καὶ νὰ διευρύνεται τὸ σπήλαιον καὶ νὰ μειοῦται ἡ δροφή του λόγῳ τῶν προαναφερθέντων αἰτίων.

Τὸ ουρισμόν: Λόγῳ τοῦ μεγέθους του, τοῦ ἔντυπωσιακοῦ σχήματός του, τῶν προαναφερομένων ὑδρευτικῶν ὑπηρεσιῶν του, τῆς ἴστορίας του καὶ τῆς γειτνιάσεως του μὲ τὰ «Θαλασσινά Μετέωρα» θεωρεῖται Διεθνοῦς Τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Παρατήσεις: Τὸ σπήλαιον ἀγαγκηγον δελτιώσεως τῆς ἐμφανίσεως του δὲν ἔχει. Ἐπιβάλλεται ὅμως ὁ καθαρισμὸς τοῦ ποσίμου πηγαίου ὕδατός του, ἀπὸ τὴν κάτω τῶν θαλασσινῶν πηγῶν καὶ κάλυψις αὐτοῦ διὰ πυκνοῦ εἰδίκου συρματοπλέγματος διὰ γὰρ καταστῆ δυνατή ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν πτηγῶν καὶ ἡ χρησιμοποίησίς του ἀπὸ τοὺς ἀγθρώπους.

4) ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΔΙΠΟΡΤΟΝ ΘΑΛΑΣΣΙΝΩΝ ΜΕΤΕΩΡΩΝ

Αριθ. Σπηλ. Μητρώου 3933

Τὸ ἔτερον σπήλαιον είναι διαγοιγμένον ἐπὶ τῆς Δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ὄγκοδεστέρου Μετέωρου, δεξιὰ τοῦ διαύλου «Αὔλακι». ἔχει δύο ἀρκετὰ εύρυχώρους εἰσόδους μὲ δφηλὰς δροφάς, διὰ τῶν δποίων είναι δυνατή ἡ εἴσοδος καὶ ἔξοδος μικρῶν βενζιγοπλοίων ἀνέτως.

Εἰς κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν τῆς ἀριστερᾶς εἰσόδου του πρὸς τὸ τέλος τοῦ τοίχου του, διαγοιγεται στεγὴ σχισμὴ μὲ ἔξοδον πρὸς τὸ «Αὔλακι», ἡ δποία ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τῶν πειρατῶν ὧς παραπηρητήριον.

Συγυποδάλλεται ἐνδεικτικὸς χάρτης κατόφεως του —κατ' ἐκτίμησιν— διότι ἀκριθεῖς μετρήσεις δὲν ἔγενοντο.

ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΘΑΛΑΣΣΙΝΩΝ ΜΕΤΕΩΡΩΝ Η ΚΛΕΟΤΙΚΟ ΜΗΛΟΥ αρ 3932
ΑΠ. ΚΑΤ. ΑΝΝΑ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

"ΠΗΓΗ"

ΚΛΙΜΑΞ 1:400

0 8 16

2,5

30

30

30

30

30

30

30

30

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Πεζμενοι βράχοι

Πηγή

Όρια οροφής

30 Ύψη όροφης

B

ΔΙΠΟΡΤΟ
ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΘΑΛΑΣΣΙΝΩΝ ΜΕΤΕΩΡΩΝ αρ 3933
ΑΠΟΤΥΠ. ΚΑΤΩ. ΥΠΟ ΑΝΝΑΣ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

ΚΛΙΜΑΞ 1:100

0 3 6

30

30

30

30

5) ΚΑΤΑΚΟΜΒΑΙ "Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΠΗΛΙΑ

Άριθ. Σπ. Μητρώου 856

Αἱ Κατακόμβαι Μήλου ενίσκονται Ν.Δ. τοῦ Χωρίου Τρυπητή, εἰς ὅψος ἀπὸ ἐπιφάνειαν θαλάσσης 150 μ. Συγδέονται μὲν αὐτὸς διὰ γεοαγοιχθείσης ἀσφαλτοστρώτου ἀμαξιτῆς ὁδοῦ μήκους 800 μ.π. Ἐν συνεχείᾳ πεζῇ ἐπὶ δυσδάτου, πολὺ ἀποτόμου καὶ ἐπικινδύνου μονοπατίου μήκους 150 μ.π. μέχρι τὴν εἰσόδον τῶν.

Πρόκειται περὶ συστήματος διαδρόμων σημερινοῦ μήκους 185 μ., λαξευμένων τεχνητῶς ἐντὸς τόφου — ἡραϊστειογενὲς πέτρωμα — καὶ χωρισμένων εἰς τρία κυρίως διαμερίσματα, μὲν ἀσυμμέτρους παραλλήλους κατευθύνσεις. Τὰ τρία διαμερίσματα συγεδέθησαν μεταξύ τῶν διὰ διανοιχθέντων τελευταίως διαδρόμων.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Δευτέρου διαμερίσματος ὑπάρχει λαξευτὸς μαρμάριγος τάφος τοῦ «Μάρτυρος». Πιστεύεται ὅτι ἐτάφη εἰς τῶν πρώτων Χριστιανῶν Ἐπισκόπων.

Εἰς τοὺς τοίχους δὲ λωγαριάς τῶν διαδρόμων ὑπάρχουν λαξευμένα «ἀρχοσόλια» = «Θήκαια» στήμερον 126 διότι πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀπειμογώθησαν πρὸς ὑποστύλωσιν τῶν διαδρόμων.

Ἐκαστον ἀρχοσόλιον ἔστεγαῖς 5 - 7 τάφους, ἃνευ προσανατολ.:σιμοῦ. Μερικὰ — τῶν διακεκριμένων προσώπων — εἰναι διακοσμημένα μὲν χριστιανικὰ σύμβολα καὶ ἄλλα μὲ ἄνθη. Ἀλλὰ φέρουν γραπτὰς παραγγελίας τῶν κατόχων τῶν, ὑπὸ τύπου διατήκης, καὶ ἄλλα ἀναφέρουν τὰ δύο ματα τῶν ταφέντων. Λόγω τῆς ὑγρασίας πολλὰ ἀπὸ τὰ κοσμήματα καὶ γραπτὰ ἔχουν σχεδὸν καταστραφῆ.

Ἄναφέρομεν μερικὰς ἀπὸ τὰς διασωθείσας ἀναφοράς, ἢ παραγγελίας ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν ἀρχοσόλιων ὅπ' ἀριθ. 1, 2, 7 καὶ 11.

1. Ἐντὸς πλαισίου: Ναυκλήρου «Θωμᾶ» EN KΩ = Κυρίῳ — Τῷρ. Τ. νοῦ — Θωμ(ᾶ) V — (B;) Θωμᾶς — ΠΑΠΟΝΤΩΝ — ΛΙΜΝΝ — ΧΡ(ιστέ) — X — (Μεταξὺ τοῦ Χ χαραγμένοι ἐντὸς δύο κύκλων 2 σταυροί).

2) EN KΩ = Κυρίῳ — Ἐνθάδι (= ἥ) κεῖται Στεφανὸς — ἥ τοῦ πρεσβοτέρου Μήλωνος δρα (ἰζω) -ν) μᾶς τὰς μ.; τοῦ πλήθους — (εἰς δύομα (χρειστοῦ);) ἵνα (μὴ ἔτερον ἔνθα) -δε κατάθηται — (μηδένα πλέον ἔμοι τοῦ πρ) ε (σδοιτέ) ρου Μήλωνος — (καὶ τέ) κνη (ων τῶν αὐτοῦ καὶ τὴν σύν) γαμον.

7) — EN KΩ (κυρίῳ) — Οἱ πρεσβοῖτ (εροι οἱ πάσης μνήμ (ης) ἀξιοι Ἀσκλήπιες — (καὶ Ἐλπίζων καὶ Ἀσκληπ(ιο)στο)ς καὶ Ἄγαλ (λ) ἀσις δ)ιάκονος καὶ Εὔτυχία παρθενεύ) σασα καὶ Κλαυδιανή (παρθενεύσασα καὶ Εὔτυχία ἥ) τούτων μήτηρ (ἔνθα κείγετε καὶ γέμι τὸ θήκιον τοῦτο ἀγνελον (μὴ τὶς ποτὲ τολμήσει ἔνθάδε τινὰ καταθέσθε — Ἰησοῦ Χρειστέ δογήθει τῷ γράφαγτι πανοικί.

(Αξιώματα κατὰ σειρὰν ἀρχαίου κλήρου: Πρεσβύτερος, Διακονίσση, Παρθένος).

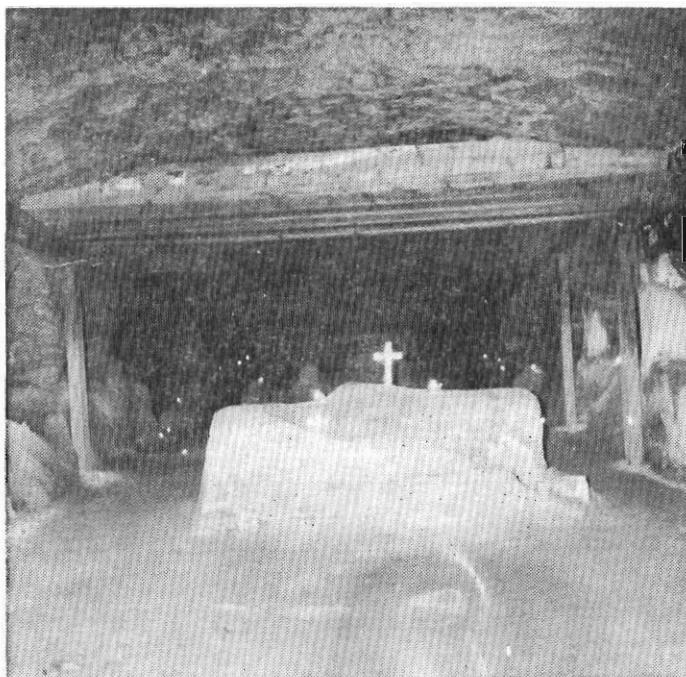
11) Ἐντὸς Πλαισίου:

— Τ — ΤΗ — ΙΗ — ΚΟΕΚ — ΕΛΕΠ — Β (ΠΔΔΔΟΝ — ΛΑ — — ΧΤ ΘΕΟΣ ΦΟΙΟ — ΙΕΡΟΝ, ΧΡ — ΘΕΟΝ Ν.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν τάφων, ἐγέδει τῶν ἀρχοσολίων, ὑπῆρχον διαγοιγμένοι τάφοι εἰς ἔλην τὴν ἐπιφάνειαν τῶν δαπέδων τῶν διαδρόμων, μὲν ἐλάχιστα κενὰ μεταξύ των. Τελευταίως αὐτοὶ οἱ τάφοι ἐπληρώθησαν διὰ φερτῶν ὑλικῶν, διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐπίσκεψιν τῶν καταχομβῶν!...

Διετηρήθησαν, πρὸς ἐπίδειξιν, τρεῖς μόνοι τάφοι καὶ εἰς μὲν ὄρατὸν ἀνθρώπινον σκελετόν.

Εἰς πολλὰ ἀρχοσόλια, ἢ μεταξύ αὐτῶν, ὑπάρχουν λαξευταὶ κοιλότητες, πρὸς ἐναπόθεσιν λύχνων. Υπολογίζεται ὅτι ἔχουν ταφεῖ 1500 - 2000 γενέροι.

Κατακόμβες Τρυπητῆς: τύφος μάρτυρος.

Εἰς τὰς Κατακόμβας οἱ πρῶτοι Χριστιανοί, ἐπὶ τέσσαρας αἰώνας, εὔρισκαν ἄστελλον καὶ ἔθαπταν τοὺς νεκρούς των. Διὰ τὴν ἀσφάλειάν των ἡ εἰσοδος ἦτο πολὺ μικρά. Εὑρίσκετο εἰς τὴν πρώτην Κατακόμβην.

Σήμερον ἡ εἰσοδος αὐτῇ ἔχει μετασθῆ τεχνητῶς καὶ ἔχει διαγοιχθῆ ἀλληλογνωτέρα ὁδηγοῦσα διὰ θαυμάδων εἰς τὴν Δευτέραν Κατακόμβην.

Ἐπίσης διεπιστώθη ὅτι ὑπῆρχε καὶ ἀλλή εἴσοδος πρὸς τὴν τρίτην Κατακόμβην, μέρος τῆς δούλιας ἔχει ἀπομονωθῆ διὰ τοίχου καὶ ἡ δύοια ἐξυπηρετεῖ καὶ τὴν μεταξύ δευτέρας καὶ τρίτης ὑπάρχουσαν μικροτέραν τοιαύτην. Σήμερον ἔχει ἀπομονωθῆ μέρος καὶ αὐτῆς τῆς Κατακόμβης.

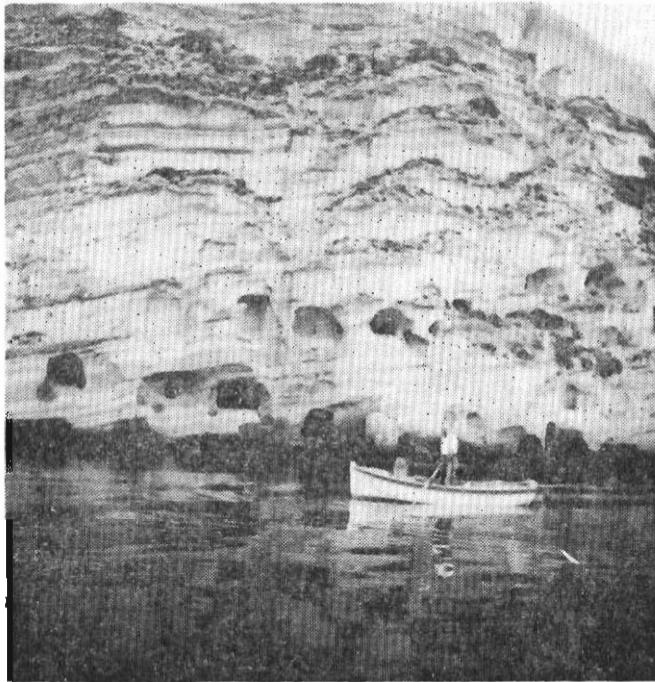
Τὸ ἐντὸς αὐτῆς γαῖδριον, ἡ γενικός θάλαμος, τὸ ὅποιον σήμερον ἔχει ιδιαιτέρων εἰσοδον, θεωρεῖται ὁ πρῶτος Χριστιανικὸς γνός τῆς Μήλου.

Κατὰ τὸν Γερμανὸν ROSS (1843) αἱ κατακόμαι: ἴδρυθησαν τὸν 1ον μ.Χ. αἰώνα, ἐξ αἰτίας μιᾶς ἐπιγραφῆς ἐπὶ τάφῳ «Ἀλέξανδρος».

Τὸν 5ον μ.Χ. αἰώνα ἡ Ἀρχαία πόλις Μήλος — σήμερον χωρίον Κλήμα — ἦρημώθη, λόγῳ σεισμῶν, ἡ δὲ εἰσοδος τῶν κατακομῶν κατεπλακώθη.

Ἄγεκαλύφθησαν τὸ 1840 ἀπὸ ἀρχαιοκαπήλους, κατόπιν ἀνασκαφῶν, τὰς δποιας ἐμαρτύρησαν μετὰ τὴν σύλληψίν των.

Καὶ εἰς ἄλλα γύρω σημεῖα ὑπάρχουν πολλαὶ Κατακόμαι: ὅπις καὶ εἰς τὸ Κλήμα. Εἰς ἀπόστασιν 220 μ. πρὸς Β.Δ. τῶν κατακομῶν, εὑρέθη κατὰ τὰ τέλη Φεβρουαρίου τοῦ 1820 ἀπὸ τὸν Γ. Κεντρωτᾶ, ἡ Μποτόνη — σκάπτοντα τὸ κτήμα του, — τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης. Τὸ ἐπώλησε τὴν 24ην Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους εἰς τὸν Γάλλον

Κατακόμεις Κλήματος.

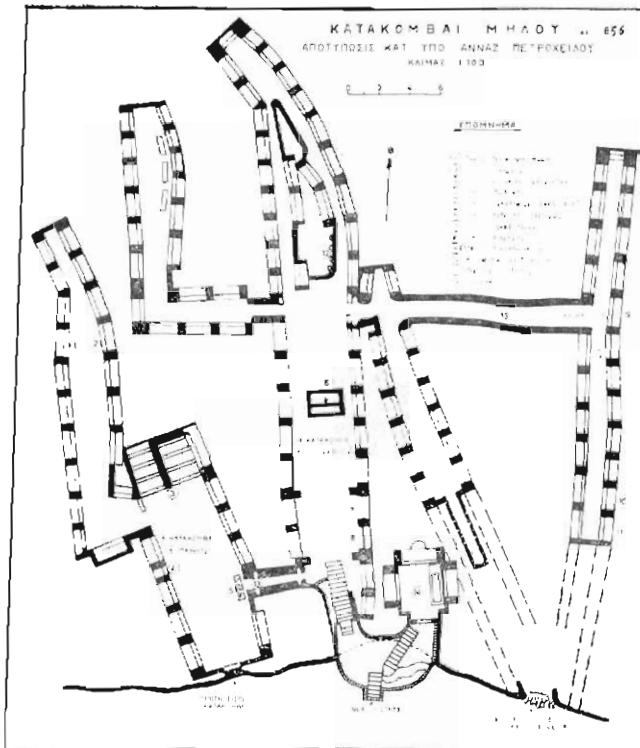
MARCELLIUS γραμμάτεα, τότε, τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας εἰς Κωνσταντινούπολιν, διὰ λογαριασμὸν τοῦ Γαλλικοῦ χράτους, ταξειδεύσαντα εἰς Μήλον εἰδικῶς διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπόν.

Εἰς ἀπόστασιν 150 μ. π. — πρὸς τὰ ἀριστερὰ — εὑρίσκεται: τὸ ἀρχαῖον θέατρον τῆς Μήλου.

Εἰς τὴν διαθήκην του ὁ Γιανγούλης Μαρκαγιώνης, ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος, διποὺ εὑρίσκονται αἱ κατακόμαι, ἀναφέρει: μεταξὺ ἄλλων..... «τῆς θυγατέρας μου Μαρίας τῆς ἀφίνω τὴν Ἑλληνικὴν Σπηλιάν».... ἀριθ. 2492 στις 9.10.1856.

Πιωλητήριον Μασχούς χήρας Έμ. Μαθιουδάκη πρὸς τὸν οὐράνιον τῆς Ἀναγγώστην ἀναφέρει: «... δωρεῖται αὐτῷ.. ἐλαιόφυτον μὲ δέκα ἑλαιόδευδρα μὲ σπῆλαιον καὶ ἀμπούρδεντην..» ἀρ. 9604 9.9. 1877. Ο τελευταῖος τὸ ἐπώλησε, εἰς τὸ Δημόσιον ἀντὶ 1000 δρχ. μὲ τὸ ὑπὸ ἀριθ. 11575 πωλητήριον τὴν 25.7.1882. Συμπεριελαμβάνετο λωρίς τοῦ ἄγρου του πλάτους 4 μ. ὡς καὶ ἀκέφαλον ἄγαλμα, ποὺ εὑρίσκετο ἐντὸς τοῦ σπηλαίου. Η μεταβίβασις ἐγένετο διὰ τοῦ συμβόλαιοις γραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Μήλου Κ. Κωνσταντινίδη, παρόντος τοῦ οἰκ. Ἐφόρου Μήλου Γ. Γκιώνα καὶ ἀγιτηροσώπων τοῦ Ὑπουργείου Ἐκκλησιῶν καὶ Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Παρὰ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἄγορὰν τῶν Κατακομβῶν δὲν ἐπηκολούθησε καμμιὰ προστασία ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου. Μόνον τὸ 1927 ἐτοποθετήθη ἔυλινη θύρα ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας, κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Γ. Σωτηρίου, δ ὅποιος ἐπεσκέψθη καὶ ἐμελέτησε αὐτάς.

Ἀργότερον συνεστήθη Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ Τουρισμοῦ, ἡ δποία ἐπέτυχε τὸν καθαρισμὸν των ἀπὸ τὰ φερτὰ ὑλικά, ποὺ εἶχαν καταπλακώσει τοὺς τάφους, τὴν ὑποστύλωσίν των, πρὸς πρόβληψιν καταστροφῆς των, τὴν εὐπρεπῆ εἰσόδου καὶ τὸν ἡλεκτροφωφωτισμόν των, διὰ πηγίνων ἀρχαϊκῶν λύγνων, ὁμοίων ἐκείνων, ποὺ εὑρέθησαν εἰς τοὺς τάφους.

Τὸ ἐκδηλούμενον παραλλήλως μεγάλον ἐγδιαφέρον ἐκ μέρους τῶν Συλλόγων Μηλίων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ φέρῃ τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα, ὑπὲρ τῆς δλονικηρώσεως τῆς τουριστικῆς προδολῆς τῶν μοναδικῶν ἐν Ἑλλάδι Κατακομβῶν Μήλου καὶ τῶν δευτέρων τοῦ Κόσμου μετὰ τὰς τοιαύτας τῆς Ρώμης.

6) ΣΠΗΛΑΙΑ ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΑ

Άριθ. Σημ. Μητρώου 2974, 3829, 3930.

Θέση : Εύρισκονται είς τὴν τοποθεσίαν Παπάφραγκα κάτωθεν τῆς ἀρχαίας πόλεως Φυλακωπή, εἰς τὰ Βόρεια παράλια τῆς νήσου. Υπάγονται εἰς τὴν Κοινότητα Πολλωνίων Μήλου.

Προσπέλνουσι τῶν σπηλαίων πραγματοποιεῖται πρῶτον διὰ τῆς ἀμάξιτῆς ὁδοῦ Ἀδάμαντος — Πολλωνίων 12 χλμ. καὶ ἐν συγχείᾳ διὰ δεγκτοπλοίου μέχρι τὰ σπήλαια (2 μιλλια).

Τοιούτοις σπήλαιοι ἀναφέρει ὅτι τὰ ἀνωτέρω σπήλαια ἔχρησιμοι ποιοῦσες καθολικὸς ἴερεύς, πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πλοιαρίων του. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου ὄνομά στηγανίσαν σπήλαια Παπάφραγκα. Ἐπίσης ἔχρησιμοι θήμασιν ἀπὸ τούς πειρατάς, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας, ὡς ἀσφαλῆ καταφύγια καὶ ὡς ὄρμητήρια διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις των.

Ἐξηρευνήθησαν τὸν Ιούνιον τοῦ 1972 ὑπὸ τῆς γραφούσης μὲ τὴν δοκίμησιν τοῦ κ. Α. Μαυρογάνην κατοίκου Ἀδάμαντος.

Τὰ σπήλαια : Τὸ «Πρώτον» — ἐξ ἀριστερῶν — ἔχει διαστάσεις (μῆκος, πλάτος, ὁψός) 70X15X3 μ. Τὸ πρῶτον τμῆμα του, μέχρι μήκους 10 μ. καλύπτεται μὲ ὅροφήν ὡς εἶδος γεφύρας, τὸ ὑπόδιοπον εἶναι ἀκάλυπτον καταληγόν εἰς ἀμμώδη ἀκτήν, μὲ δύο ἑσσοχάς μήκους 6 καὶ 4 μ. Λαξευταὶ θαλαμῖδες ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ τοίχου ὁδηγοῦν εἰς τὸ χεῖλος του.

Κατὰ τὰς θαλασσοταραχὰς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔσυραν τὰ κιγδυγεύοντα πλοιάρια ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Διὰ τοῦτο δύομάζεται : «Σύρ μ α.»

Ηαρὰ τὰς διαστάσεις του, μεγάλα δεντρίγραπλοια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀσφαλισθοῦν λόγῳ τοῦ χαμηλοῦ βύσους ὁροφῆς τῆς εἰσόδου του.

Τὸ «Μεσαῖον» σπήλαιον ἔχει διαστάσεις 35X28X20 μ. Εἶναι ἀσφαλές καταφύγιον μεγαλυτέρων ζευγινοπλοίων, λόγῳ τοῦ ψήφους τῆς ὁροφῆς καὶ τοῦ πλάτους τῆς εἰσόδου του.

Τὸ «Τρίτον» ἔχει διαστάσεις 24X25X4,5 μ. Εἶναι καὶ αὐτὸς ἀσφαλές καταφύγιον, ἀλλὰ διὲ μικρὰ δεντρίγραπλοια, λόγῳ τῶν περιορισμένων διαστάσεων τῆς εἰσόδου του.

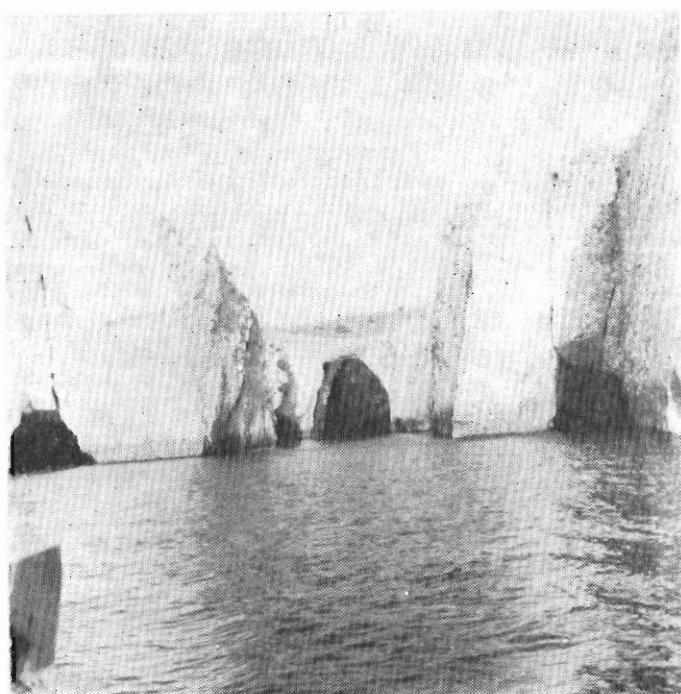
Σπήλαιο γέγονος : Τὰ σπήλαια Παπάφραγκα εἶναι διαγοιγμένα ἐντὸς τόφου μὲ συγκολλημένα τειμάχια κισήρεως (ἡφαιστιογενῆ πετρώματα) διὰ τῆς διαβρωτικῆς ἐγεργείας τῆς θαλάσσης.

Τὸ ἀκάλυπτον τμῆμα τοῦ «Πρώτου» σπηλαίου ἐδημιουργήθη ἐκ κατακρημνίσεως τῆς ὁροφῆς του, λόγῳ μειώσεως τοῦ πάχους τοῦ ὑπερκειμένου ἐδάφους του.

Διαστάσεις τῶν σπηλαιῶν: Τὰ σπήλαια ἔκτείνονται ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀγατολάς, εἰς κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν μῆκος: Τὸ «Πρῶτο» 70 μ., τὸ «Μεσαῖον» 35 μ. Τὸ «Τρίτον» 24 μ. Καταλαμβάνουν ἔκτασιν ἀντιστοίχως 350 τ.μ. (τετραγωνικά μέτρα), 250, 200 τ.μ.

Τούρισμος: Λόγω τῆς θέσεως καὶ τῆς μορφολογίας των, τὰ σπήλαια Παπάφραγκα θεωροῦνται Διεθνοῦς Τουριστικοῦ ἔνδιαφέροντος.

Ιού. Διότι: Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διὰ ξηρᾶς διαδρομῆς Ἀδάμαντος — Πολλωγίων, δὲπισκέπτης ἀπολαμβάνει πολὺ ἔνδιαφέρον τμῆμα τῆς νήσου.

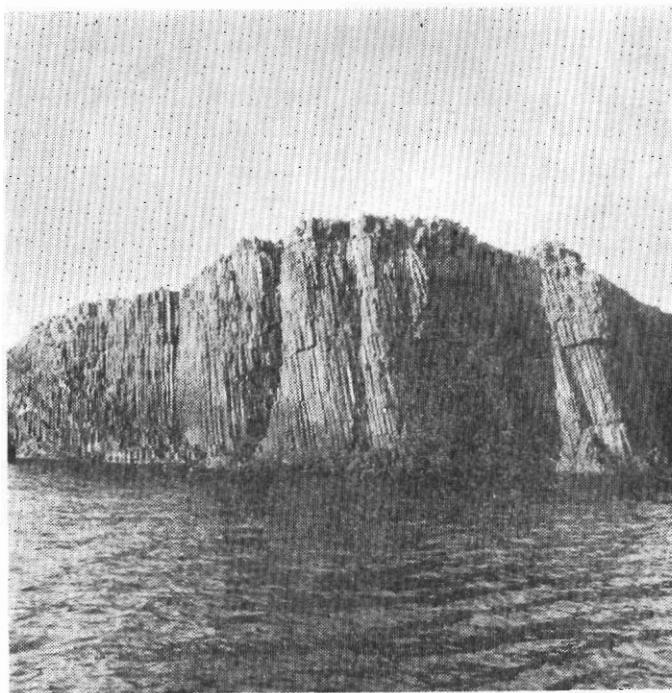
Σπήλαια Παπάφραγκα.

Ζογ. Διότι τὸ παραθαλάσσιον χωρίον Πολλώνιο εἶναι γραφικώτατον, μὲ τὴν θαυμασίαν ἀμμουδίδιν του, τὴν κατάλευκην ἐκκλησούλα καὶ τὰ σπιτάκια του, ὡς καὶ τὰ κατακάθαρα δρομάκια του.

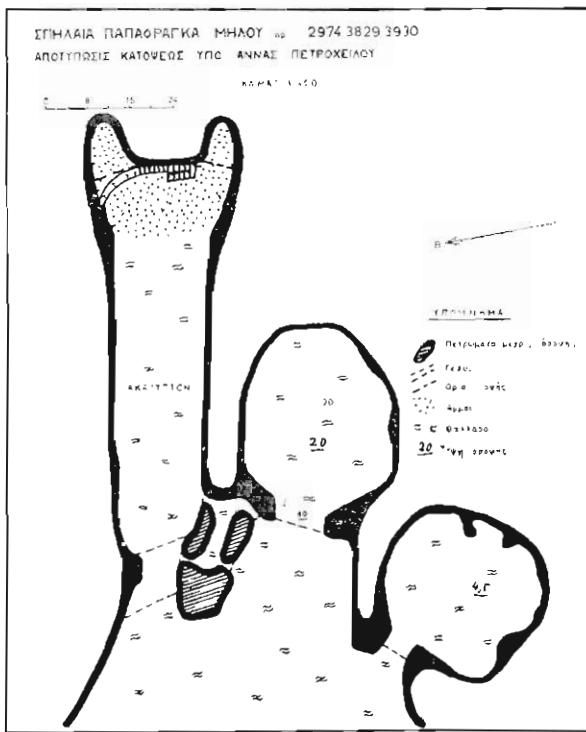
Ζογ. Διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσίας διαδρομῆς, οἱ ἐπισκέπται ἀπολαμβάνουν τὸ θέαμα τῶν θαυμασίων ἀκτῶν τῆς νήσου καὶ κυρίως τὰ Γλαρονήσια.

Είναι μοναδικὴ στὸ εἶδος τῆς καὶ καταπληκτικὰ συμμετρικὴ ἡ τοποθέτησις πανυψήλων ράθδων δασάλτου, συγκολλημένων μεταξύ των, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν βυθὸν καὶ φθάγουν εἰς ἄγω τῶν 20 μ. Ὕψος. Ἀπὸ δασάλτη ἐπίσης εἶναι δὲ δράχος «Καλόγηρος» καὶ οἱ ἀπέναντι τῶν ἀκταὶ τῆς νήσου.

Οὐδεμία τεχνικὴ διαμόρφωσις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν προσθολήν των.

Τλαρονήσια : από ράβδους βασικάτου συγκολημένους μεταξύ των.

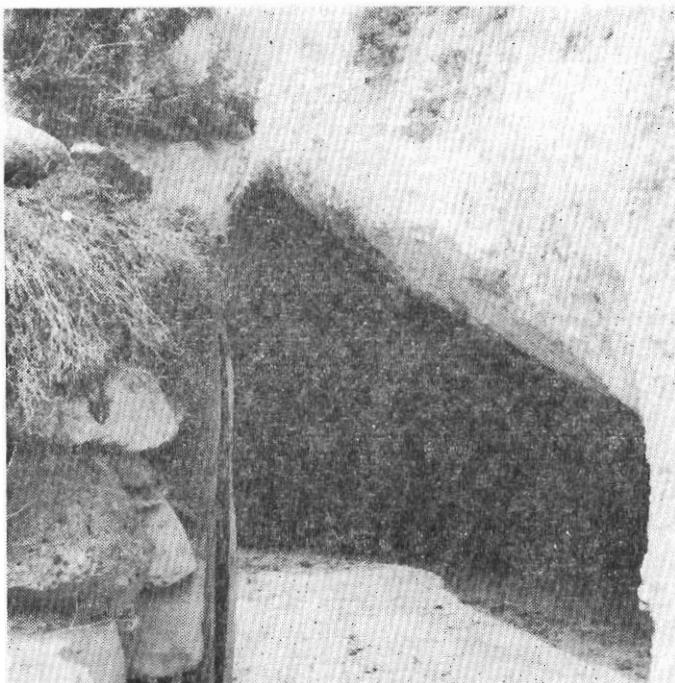
— 25 —

7) ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΚΡΙΑΡΙΟΥ

Άριθ. Σπηλ. Μητρώου 3934

Θέσης: Εύρισκεται είς τὴν τοποθεσίαν Μαραδίτες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς ἀβαθοῦς χαράδρας, εἰς 30 μόνιμος ύψος ὑπὲρ τὴν ἐπιφάγειαν τῆς θαλάσσης 25 μ.π. Ύπάγεται εἰς τὴν Κοινότητα Αδάμαντος Μήλου.

Πρόσπιτα στην προσπέλασι τοῦ σπηλαίου πραγματοποιεῖται διὰ τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Αδάμαντος πρὸς λιθάδια μέγρι τὴν ἀρχὴν τῆς χαράδρας μήκους 4 χλμ. π. Ἐν συνεχείᾳ πεζῇ διὰ τῆς χαράδρας μέχρι τὴν εἰσοδον τοῦ σπηλαίου εἰς ἀπόστασιν 07' τῆς ὕρας.

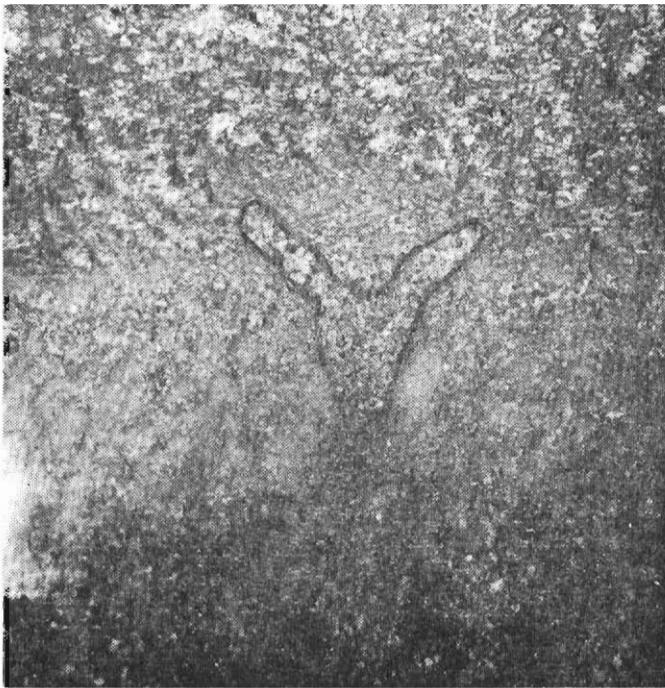
Η εἴσοδος τοῦ σπηλαίου «Κριαριόν».

Τοποθεσία: Τὸ σπήλαιον σήμερον χρησιμοποιεῖται ὡς στάγη ὑπὸ τοῦ ποιμένος Γ. Κουρέλη. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας ἐχρησιμοποιήθη ὡς καταφύγιον. Τοῦτο διαπιστῶται ἐκ τῆς τεχνητῶς διανοιγμένης μικρᾶς διπῆς, πλησίον τῆς δροφῆς, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τοίχου του, ἡ ὅποια διηγεῖ διὰ στενοῦ καὶ χαμηλοῦ διαδρόμου, πρὸς κρυφὴν ἔξοδον. Μικρὰ λαξεύτατα κοιλότητες ἐπὶ τοῦ τοίχου, διογθοῦν διὰ τὴν εἰς αὐτὴν διείσδυσιν. Ἐξηρευνήθη τὸν Ιούνιον τοῦ 1972 ὑπὸ τῆς γραφούσης τῆς έργος οἰκοπέδης τοῦ κ. Άγ. Μαυρογιάννη κατόπιν Αδάμαντος.

Τὸ Σ π ῥ λ αιον: Ἡ εἰσοδος τοῦ σπήλαιου, ὄρθιογωνίου σχήματος, ἔχει διαστάσεις: πλάτος 3X2 μ. ὅψης. Ἀκολουθεὶν ἐπιμήκης θάλαμος, τεχνητῶς διαγοιγμένος μήκους 20X6 μ. πλάτος. Τὸ ὄψος τῆς δροφῆς του, μέχρι μήκους 10 μ. εἶναι 2,5 μ. Ἀμέσως τὸ ὄψος του μειοῦται καθέτως εἰς 1,5 μ. μέχρι τὸ τέλος του.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄψος της ὄροφῆς, εἰς τὸ κέντρον τοῦ καθέτου τιμήματος, ἐξ αἰτίας τοῦ ὅποίου μειοῦται τὸ ὄψος εἶναι λαξευμένη κεφαλὴ κριοῦ, εἰς τὴν ἑποίαν δρεῖται τὸ σπήλαιον τὸ ὄγομά του.

Δυὸς μέτρα περίπου πρὸ τῆς λαξευτῆς κεφαλῆς ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τοίχου, εἶναι λαξευμέναι τέσσαρες ἀναθεῖς ἡμικυκλικαὶ κοιλότητες πλάτους 0,10X0,8 μ. — τύπου θαθμίδων — ὁδηγοῦσαι εἰς τεχνητῶς διαγοιγμένην ὁπήγη, εύρισκομένην εἰς τὸ ἀνώτατον σημείον τοῦ τοίχου, διαστάσεων 0,5X 0,4 μ.

Λαξευτὴ κεφαλὴ κριοῦ στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπηλαίου.

.. Ἡ ὁπήγη ὁδηγεῖ εἰς ἀνηφορικὸν διάδρομον διαστάσεων (μήκος, πλάτος, ὅψη) 20X1X1 μ. ὁ ὅποίος καταλήγει εἰς μικρὰν μυστικὴν ἔξοδον προφυλαγμένην, ἀπὸ θάμνους.

Σ π γ λ αιον γένεσις: Τὸ σπήλαιον εἶναι διαγοιγμένων τεχνητῶν, ἐντὸς τόφου (ἡφαιστειογενὲς πέτρωμα) διὰ λαξεύσεως μὲν εὐθυγράμμους τοίχους καὶ δροφῆγη.

Διαστάσεις: Τὸ σπήλαιον ἐκτείνεται ἐκ N.A. πρὸς B.D. εἰς κατ' εὐθείαν γραμμήν μήκος 20 μ. Καταλαμβάνει ἕκτατον 120 τ.μ.

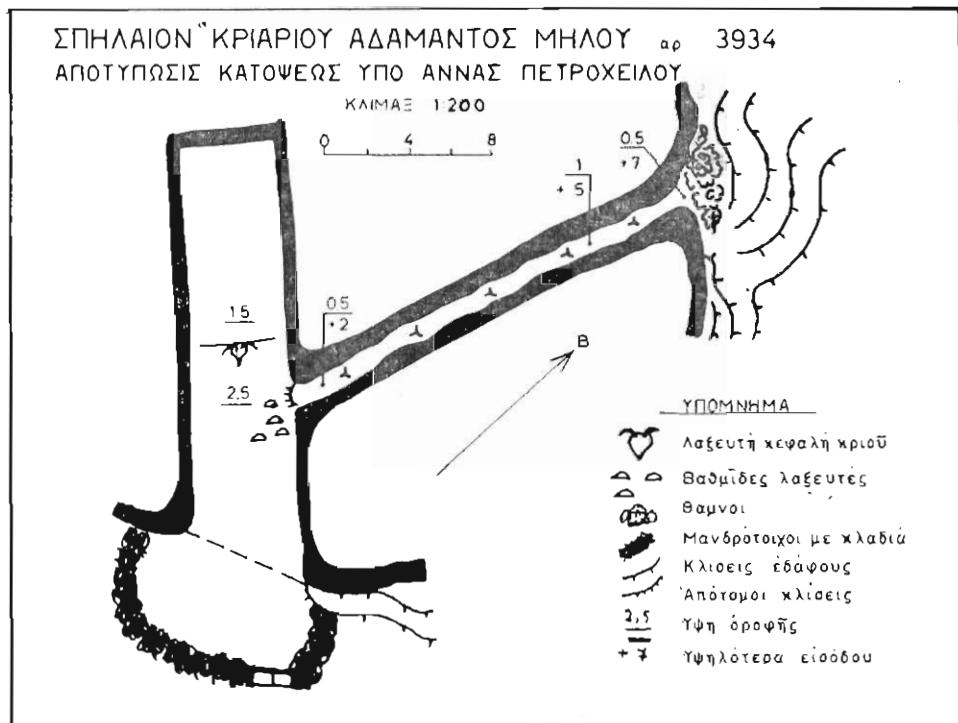
Τοιρισμός: Ἐγ καὶ τὸ σπήλαιον εἶναι τεχνητὸν καὶ περιορισμένων δια-

στάξεων, ἐγ τούτοις θεωρεῖται τουριστικὸν τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος, διὰ τὴν ἴστορίαν του καὶ χριώς διὲ τὴν λαξευτὴν κεφαλὴν κριοῦ, μοναδικοῦ εἰς Ἑλληνικὰ καὶ ξένα σπήλαια, τῆς ὅποιας τόσον τὴν χρονολογίαν, ὅσον καὶ τὸν σκοπὸν λαξεύσεως της, παρὰ τὰς προσπαθείας μας δὲν κατορθώσαμεν γὰρ ἔξακριβώσωμεν.

Ο Κρίδος εἶναι σημεῖον καὶ ἔμβλημα τῆς Μήλου. Μήλος εἰς τὴν Ὁμηρικὴν διάλεκτον = Κρίδος.

Ἐπίσης εἰς νεοαγακαλυφθέντα, εἰς τὴν ἀρχαιαν πόλιν Φυλακωπήγη, ἰδιωτικὸν ἀρχείον τύφου — οἰκογενειακὸν — ἐπτὰ θέσεων, τῶν ὅποιων μόνον αἱ δύο ἔχρησιμοποιήθησαν, ὑπάρχουν τέσσαρες κεφαλαὶ κριοῦ, λαξεύμένων εἰς τὸ κέντρον τῶν τεσσάρων κεντρικῶν θέσεων πρὸς ταφήν.

Ἡ ἡλικία του προσδιωρίσθη ἀπὸ εἰδικῶν, ὡς ἀνήκουσα εἰς τὸν 4ον π.Χ. αἰώνα.

8) ΣΠΗΛΑΙΟΝ "ΚΑΤΑΦΥΛΙ", ΚΛΗΜΑΤΟΒΟΥΝΙΟΥ

Άριθ. Σπηλ. Μητρώου 3936

Θέσης: Εύρισκεται πλησίον του χωρίου Κληματοβούνιον εἰς βόρειο όπερ όπιφ.. Θαλάσσης 150 μ.π. Ύπάγεται εἰς τὴν την Κοινότητα Τρυπητῆς Μήλου.

Ποσπέλαστρος: Τὸ Κληματοβούνιον συγδέεται μὲ τὴν Τρυπητήν διὰ ἀμαζειτῆς χωματοστρώτου ὁδοῦ μήκους 1 χμ. π. Ἐν συνεχείᾳ διὰ μογοπατίου ἀρχομένου ἀπὸ τὴν σίκιαν Πέρρου Πρεβενῆ μέχρι τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου εἰς ἀπόστασιν 200 μ.π.

Ιστορικό: Τὸ σπήλαιον λόγῳ τοῦ ὄγκου τοῦ «Καταφύλι» = Καταφύγιον, ἀποδεικνύεται ὅτι ἔχρησιμοποιήθη ὡς Καταφύγιον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τρομοκρατίας (τὸ πρῶτον τμῆμα τοῦ) διὰ νὺν εἶναι δυνατὴ ἡ φυγὴ διὰ τοῦ ὑπάρχοντος φωταγωγοῦ. Σήμερον χρησιμοποιεῖται ὡς σταύλος μεγάλων ζώων. Ἐξηρεύηθη τὸν Ιούνιον τοῦ 1972 ὑπὸ τῆς γραφούσης τῇ δομῇ τοῦ κ. Ἀντ. Μαυρογιάννη.

Τὸ Σπήλαιον ἀριθμός: Ἡ εἴσοδος τοῦ σπηλαίου ἀψιδωτοῦ σχήματος είναι φυσικὴ διαγοιγμένη ἐντὸς τέφου διαστάσεων: πλάτος 7, Χ βόρος 4 μ. Ἀπότομος κατάβασις 4 μ., τῆς ὁποίας ἡ πρόσθιας ἐπιτυγχάνεται δι' ἐλικούσιδοῦ διαδρόμου διδηγεῖ εἰς θάλαμον διαστάσεων (μήκος, πλάτος, βόρος) 7Χ21Χ5 — 3,5 μ. χωρισμένον εἰς τρεῖς μικροτέρους διὰ ξηρολιθοδομῆς καὶ θύρας. Οἱ δυὸι πρῶτοι θάλαμοι φωτίζονται ἀπὸ τὴν φυσικὴν εἴσοδον τοῦ πρώτου. Ὁ τρίτος διὰ φωταγωγοῦ εὑρισκομένου εἰς τὸ ἀγώταν τημῆμα τοῦ πρὸς Ν. τοίχου του, παραλλήλου πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ ἀριστεροῦ τοίχου τοῦ πρώτου θαλάμου κλεισμένη θύρα μαρτυρεῖ τὴν ὑπαρξίαν καὶ ἄλλου θαλάμου θηγανώστων διαστάσεων. Πρὸς τὸ τέλος τοῦ δεξιοῦ τοίχου του ἐκ ξηρολιθοδομῆς διανοίγεται τεχνητὸς διάδρομος διαστάσεων 22Χ2,5Χ2,5 — 3 μ. μὲ ἐνδιαμέσους λαξευτὰς κοιλότητας ἐπὶ τῷ τοίχῳ (2 δεξιά, 1 ἀριστερά).

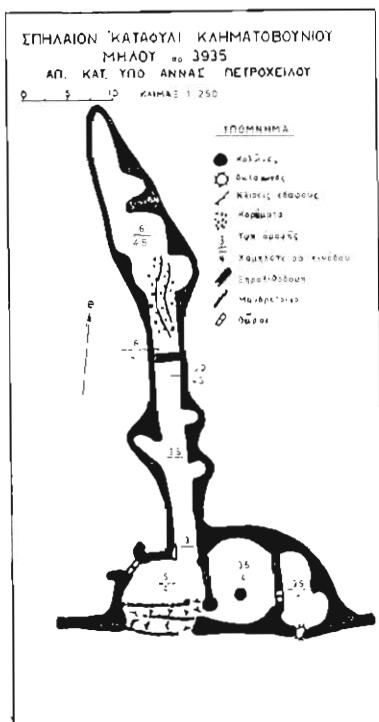
Εἰς τὸ τέλος τοῦ διαδρόμου παρεμβάλλεται χαμηλὸς τοῖχος ἀπὸ ξηρολιθοδομῆν· βόρους 0,60 μ. μειώγων τὸ βόρος τῆς ὁροφῆς (1,6). Ὁ διάδρομος συνεχίζεται εἰς δύοις πλάτος ἀκόμη 7 μ. μὲ ἐπικλινής δάπεδον ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά. Μετὰ δ διάδρομος διαπλατύνεται πρὸς τὰ δεξιά, ἐν εἰδη ἐσοχῆς, ἀκόμη 2,5 μ. καὶ ἀριστερά. 1,5 διὰ νὺν πλατύνη μετὰ 4 μ. ἀκόμη 1,5 μ. σχηματίζων θάλαμον διαστάσεων 10Χ6,5Χ6 μ. Πρὸς τὸ ἀριστερὸν τέλος τοῦ θαλάμου, διανοίγεται διάδρομος διαστάσεων 16Χ2,5Χ3 μ. μὲ ἐσοχὴν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δεξιοῦ τοίχου του διαστάσεων 2,5Χ2,5μ.

Σημειώσεις: Τὸ πρῶτον τημῆμα του σπηλαίου (οἱ τρεῖς θάλαμοι) εἴγα: φυσικῶς διανοιγμένον ἐντὸς τέφου (ἡφαιστειογενές πέτρωμα) διὰ διαβρώσεως; καὶ ἐν συνεχείᾳ διὰ τοῦ ἀγέμου (αἰολικὴ ἐπίδρασις) μὲ τεχνητὰς διευρύνσεις. Ὁ διά-

δρομος γενικώς είγα: τεχνητώς διανοιγμένος. "Ισως γὰ δπετέλει ἐρευνητικὴν στοάν, πρὸς ἀγανάλυψιν μεταλλεύματος η ἀποθήκην ζωοτροφῶν, ἀκόμη καὶ τροφίμων.

Διαστάσεις: Τὸ σπήλαιον ἔκτεινεται ἐκ N. καὶ B. εἰς κατ' εὐθείαν γραμμήν μῆκος 60 μ. Καταλαμβάνει ἕκτασιν 380 τ.μ.

Τουρισμός: Τὸ Σπήλαιον «Καταφύλι», ὃν καὶ δὲν ὑστερεῖ εἰς μέγεθος, ἐν τούτοις, διότι τὸ μεγαλύτερον τμῆμα του είναι τεχνητόν, εἴγαι τοπικοῦ τουριστικοῦ ἔνδιαφέροντος, ἐξ αἰτίας τῆς συγδέσεώς του μὲ τὴν ἐποχὴν τῆς ερομοκρατίας.

RÉSUMÉ

RECHERCHES SPÉLÉOLOGIQUE A L'ILE DE MILOS

Par Anne Petrochilos

1. Grotte en émeraude ou «Sikia» (figuier), marine № 3931. Elle se trouve au SW de l'île et est ouverte dans les tufs volcaniques. Ses dimensions sont 180 × 40 mètres, à une large entrée, où les bateaux peuvent avancer jusqu'au fond.
Au centre de la grotte le plafond s'est effondré et le soleil entre presque pendant toute la journée, permettant les bains au soleil dans la grotte.
Les matériaux de plafond effondré ont formé une colline permettant l'entrée à la grotte de la terre ferme.
2. Les Météores marines ou «le Maquis». 8 milles plus au S de la grotte précédente se trouvent quelques rochers immenses aussi en tuf volcanique en cercle enfermant presque un lac tranquille. Les pirates utilisaient autrefois ce « lac » comme refuge.
3. La grotte à la source (marine) № 3932 à une entrée 50 × 30 mètres. Au fond de la grotte une source à l'eau douce.
4. La grotte «Diporto» (à deux portes), № 3933, est au premier rocher à deux entrées hautes.
5. Les Catacombes. № 865. Des grottes artificielles ouvertes par les premiers Chrétiens aux tombeaux creux dans les murs et les planchers. On estime les morts enterrés à 1500 - 2000. Elles ont été découvertes en 1810.
6. Grottes Papafranga № 3974, 3829, 3930 (marines). La première est 70 × 15 m. et son plafond s'est effondré à sa plus grande partie. La mer entre très profondément et autrefois un couré catholique de la région y protégeait sa barque contre les tempêtes.
7. La deuxième est 20 × 25 × 20 mètres et elle permet l'entrée de grandes barques.
8. La troisième est 20 × 20 × 4,5 mètres permettant l'entrée de petites et basses barques.
9. Grotte du Crianion (bâlier) № 3934. Elle est artificielle creusée dans les tufs, 20 × 6 × 2,5 mètres et au milieu la hauteur diminue à 1,5 mètre. Là, une tête de bouc a été sculptée.
10. Katafili, № 3935, naturelle dans des tufs 20 × 9 × 5 mètres, utilisée comme écurie.
Au centre une galerie artificielle de 50 mètres de longueur.